

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Slovenského plynárenského priemyslu, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 44/A, proti povinnej **INTERKOMERZ, spol. s r.o.**, so sídlom v Tornali, Mliekárenská 8, **pre vymoženie 935,69 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 4 Er 744/2010, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. marca 2013, sp. zn. 1 CoE 297/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Revúca uznesením z 22. marca 2012, č. k. 4 Er 744/2010–19 oprávnenej uložil povinnosť nahradit' súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Hodermarskému trovy exekúcie vo výške 40,78 € do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Takto rozhodol podľa § 196, § 200 ods. 1, 2, § 203 ods. 3, Exekučného poriadku v spojení s § 3, § 14, a 22 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v platnom znení (ďalej len „vyhláška“). V odôvodnení uviedol, že z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinnej bola predmetná exekúcia podľa § 48 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení zastavené zo zákona (ex lege). Súdnemu exekútorovi priznal paušálnu odmenu vo výške 33,19 € (§ 14 vyhlášky) a náhradu preukázaných hotových výdavkov vo výške 7,59 €. Nepriznal mu 20% DPH vo výške 8,16 € z dôvodu nepreukázania, že je platiteľom DPH. Teda spolu priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 40,78 €, ako vyplýva z výroku jeho uznesenia.

Krajský súd na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 5. marca 2013, sp. zn. 1 CoE 297/2012 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a stotožnil sa aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.). K námietke súdneho exekútora, že súd si mohol overiť aktuálny stav platiteľov DPH na stránke Finančného riaditeľstva SR (predtým Daňového riaditeľstva SR) odvolací súd uviedol, že nie je povinnosťou súdu zisťovať, či je súdny exekútor platcom DPH, povinnosť preukázať túto skutočnosť má súdny exekútor, ktorý si uplatňuje daň z pridanej hodnoty. Za opodstatnenú nepovažoval ani námietku súdneho exekútora, že osvedčenie o registrácii platcu DPH predložil súdu ešte v roku 2009, čo je zapísané v registri súdu (pod Spr č. 176/2009), pretože na túto skutočnosť pri vyčíslení trov exekúcie neupozornil (neuviedol ju).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor. Navrhol ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že nepriznaním 20 % DPH odvolací súd porušil princíp právnej istoty. Poukázal pritom na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v náleze sp. zn. III. ÚS 334/07 a na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici v obdobných veciach, v ktorých mu bola DPH priznaná. To bez toho, aby musel s vyčíslenými trovami exekúcie predkladať registráciu platcu DPH alebo pri vyčíslení uvádzať číslo správneho registra, kde je jeho registrácia platcu DPH evidovaná.

Oprávnená ponechala rozhodnutie o dôvodnosti dovolania na zvážení dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie súdneho exekútora smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže v prejednávanvej veci je dovolaním súdneho exekútora napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania (exekúcie), ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktorým nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora z ustanovenia § 239 O.s.p. vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa

nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania podľa § 237 O.s.p. súdny exekútor nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Z obsahu dovolania vyplýva, že súdny exekútor namietal, že súdy nižšieho stupňa mu nepriznali (ním uplatnenú) odmenu (pri zastavení exekúcie) v celej výške, t. j. vrátene 20 % DPH bez toho, aby si skutočnosť, že je platiteľom DPH overili (aktuálnym stavom platiteľov DPH alebo v príslušnom registri súdu).

Teda súdny exekútor v podstate namietal nesprávnosť skutkových zistení potrebných pre určenie výšky odmeny priznanej mu v súvislosti so zastavením predmetnej exekúcie. Nesprávnosť takýchto skutkových by však mohla (prípadne) zakladať (len) tzv. inú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nie nedostatok, ktorý by v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol považovaný za dôvod, ktorý zakladá procesnú vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože ním nie je znemožnená realizácia procesných oprávnení účastníka konania). Vadu tejto povahy možno namietat len v procesne prípustnom dovolaní (čo nebol daný prípad). Napokon súdnemu exekútorovi nič nebránilo, aby doklad, preukazujúci, že je platiteľom DPH do spisu založil, resp. priložil k odvolaniu alebo v ňom poukázal na číslo príslušnej Spr.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom riadiac sa úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti súdnemu exekútorovi, ktorý úspech nemal. Najvyšší súd Slovenskej republiky jej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy tohto konania nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. apríla 2014

**JUDr. Oľga Trnková, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Poliačiková